

[Elna Munch.]

Bygningsforslag af alt, hvad der har været forelagt her i Rigsdagen, har overhovedet nogen Sinde været forandret i samme Grad som dette. Men jeg troede, der var et fast Holdepunkt i det hele: Prisen. Nu ser jeg imidlertid, at den vakler ogsaa. Mon saa ikke hele Bygningen falder, samtidig med at Prisen stiger? Jeg tror ærlig talt, den skrider, hvis Summen overskrides i for høj en Grad.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. Stauning, Hr. Christmas Møller og Hr. Dahlgaard har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Behandling. De ærede Medlemmer kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykke gives. (Ophold). Det er givet.

Stauning: Jeg maa ligesom det ærede Medlem Fru Elna Munch udtale min Forbavselse over den højtærede Trafikministers Bemærkning angaaende Radiofonbygningen og det dertil af Rigsdagen bevilgede Beløb. Jeg har virkelig ikke opfattet det saadan, at det blot var et ret tilfældigt Tal, man valgte og satte paa Papiret, hvorefter man efter Omstændighederne gør det 1 Million eller 2 Millioner dyrere, end det har været Rigsdagens Hensigt at bevilge dertil. Men jeg forstaar altsaa nu, at det virkelig er Ministerens Mening at fortolke Loven derhen, at naar man har vedtaget Loven med en Bevilling af 2 450 000 Kr. — om det saa bliver 3 Millioner eller 4 Millioner, det er ganske ligegyldigt; det afhænger af Omstændighederne.

Det strider fuldstændig mod de Betragtninger, der hidtil har været gjort gældende af den højtærede Trafikminister. Og netop Spørgsmaalet om Prisen paa dette Projekt og et andet, fra forskellig Side anbefalet Projekt har været en Stridens Genstand, hvor den højtærede Minister meget voldsomt har holdt paa, at der kunde ikke være Tale om at flytte; thi Summen, Bevillingen, udelukkede at gaa over til det andet Projekt, der var saa og saa meget dyrere.

Jeg noterer altsaa blot med Forbavselse, at den højtærede Minister virkelig mener, at den af Rigsdagen vedtagne Lov aldeles ikke har nogen Gyldighed for Summens Vedkommende; og jeg beklager derfor, at mit Parti har stemt for Lovens Gennemførelse. Jeg tror ikke, man havde gjort det, hvis man havde vidst, at man stillede Ministeren og hans Arkitekt fuldkommen frit,

navnlig da man har sørgelige Erfaringer for, hvordan der i en anden Sag, Politigaardsagen, er sket kæmpemæssige Overskridelser paa et Arbejde af tilsvarende Art.

Jeg kan desværre heller ikke erklære mig tilfreds med den højtærede Trafikministers som Handelsminister afgivne Bemærkninger om Direktionsforholdene i Nationalbanken. Den højtærede Minister sagde om en Direktør, som jeg har nævnt, der foruden at være Nationalbankdirektør deltager i forskellige Forretningsvirksomheder — bl. a. er han Eneindehaver af et Skrædderfirma —, at han var hverken Direktør eller Skræddermester, eller hvad det var, Ministeren sagde. Nej, det er meget muligt; men han er, hvad der staar i Loven, at han ikke maa være: passiv Deltager i Firmaet og oven i Købet Ejer af hele Firmaet. At dette er i Strid med Loven om Nationalbanken er utvivlsomt, ligesom det ogsaa er i Strid dermed, at den samme Direktør for et Aars Tid siden indtraadte i et Aktieselskabs Bestyrelse.

I Regulativet for Nationalbanken staar der overensstemmende med Loven af 12. Juli 1907 § 10 — det er i Regulativets § 51 —:

„Direktørerne maa ikke være Deltagere, aktive eller passive, i noget ansvarligt Firma, som driver Handel eller Fabrikvirksomhed.“

Jeg skulde jo tro, at det at eje et helt Firma er at deltage i det paa en eller anden Maade; og det at være Medlem af Bestyrelsen i et stort Aktieselskab er ogsaa en Overtrædelse af Loven.

Men jeg forstaar altsaa, at den højtærede Handelsminister ikke paa dette Punkt føler sig kaldet til at varetage Lovens og Regulativets Bestemmelser overfor denne Direktør i Nationalbanken.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger til et æret Medlem om Landmandsbankens Aktier: der var endnu ikke taget Beslutning af Regeringen om, hvorvidt de skulde sælges; derimod var Formanden for Landmandsbankens Bankraad i Forstaaelse med Handelsministeren rejst til England og havde undersøgt, om Aktierne kunde sælges der. Jeg forstaar dette saaledes, at der alligevel er taget en Beslutning, i hvert Fald af den daværende Handelsminister, hvorefter Formanden har kunnet handle med disse Aktier i England. At han ikke opnaede noget Resultat, gør jo ikke Sagen mindre kritisk. Jeg gør videre opmærksom paa, at der ikke blot af Formanden, men ogsaa af andre er handlet med disse Aktier. En kendt dansk Landstingsmand har ogsaa for nylig i England udbudt disse